

- Els Serveis centrals Destaquem...
- EntreVista: Parlem amb...
- Informacions
- Els Centres Destaquem...
- Dades

Els Serveis centrals Destaquem...

Obertura de Mas d'Enric

El proper 24 de novembre de 2015 el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya té prevista l'obertura del nou Centre Penitenciari Mas d'Enric, situat al terme municipal del Catllar, a la vall baixa del Gaià i, dins de la demarcació històrica del Camp de Tarragona, a la part més oriental de la comarca del Tarragonès.

Parlem d'un centre penitenciari nou, modern, amb la més avançada tecnologia i amb noves prestacions que milloraran de manera considerable l'estada de les persones privades de llibertat i les condicions de treball dels diferents professionals dels serveis penitenciaris. El nou Centre podrà acollir entre 750 i 1.000 interns, segons el Pla d'equipaments del Departament de Justícia, que també preveu que l'actual Centre Penitenciari de Tarragona sigui un Centre Penitenciari Obert que acollirà al voltant de 250 interns en règim de vida obert.

D'aquesta manera, el Centre Penitenciari de Tarragona, la construcció del qual data de 1951 -tot i que no va rebre els primers interns fins al 7 de març de 1953, i es va inaugurar de manera oficial el 18 de març d'aquell mateix any-, deixarà pas a la modernitat de Mas d'Enric, un centre similar als que el Departament de Justícia ha obert en els últims anys (CP Lledoners, a Manresa, CP de Joves, a Granollers, i CP Puig les Basses, a Figueres).

Seixanta-dos anys després de la seva inauguració, el Centre Penitenciari de Tarragona ha esdevingut un edifici emblemàtic de la ciutat. És un referent per als tarragonins, que han vist tota la vida els seus murs de pedra blanca de la mateixa pedrera de Tarragona. L'edifici forma part de la història i la vida d'aquesta meravellosa ciutat amb orígens romans, i és per això que està catalogat com a monument històric als arxius municipals.

De planta quadrada, amb una estructura arquitectònica radial, pròpia de presons antigues com la Model de Barcelona (1904) o La Santé de París (1867), el Centre es va començar a construir en uns terrenys on no hi havia cap més edificació. La meitat de la Rambla encara no existia i als voltants del Centre tot era camp ras terrenys on no hi havia cap més edificació. La meitat de la Rambla no existia i als voltants del centre tot era camp ras. Les «cases dels militars», que eren davant de la presó (terrenys on ara hi ha *El Corte Inglés*) es van començar a construir al mateix temps que la presó. Eren cases destinades, en un principi, als funcionaris que havien de treballar a l'interior del Centre, però finalment la Mutualitat les va cedir a

militars destinats a Tarragona com a habitatges particulars adjudicats de manera provisional.

La presó, doncs, ha passat de ser als afores a trobar-se al bell mig de la ciutat, en una de les avingudes més concorregudes, envoltada de grans magatzems, restaurants i pisos, i amb tots els serveis que ofereix una capital com Tarragona a l'abast (serveis públics, jutjats, forces de seguretat, serveis sanitaris...).

La construcció del CP de Tarragona es va anunciar a finals de 1939 com un dels grans projectes urbanístics de l'època, que havia d'acollir la nombrosa població reclusa que aleshores hi havia empresonada al castell de Pilats, «el palau dels turments eternals», tal com el va descriure l'escriptor Josep Roig i Raventós a la seva novel·la *Tectelet*.

Setanta-sis anys després d'aquest anunci es pot dir que el centre ha complert, i amb escreix, la seva funció. Va començar per fer menys inhumana la permanència dels interns a la torre pretoriana i al llarg de la seva llarga vida s'ha hagut d'adaptar a les diferents necessitats institucionals i socials.

En principi havia de ser un centre de compliment per a interns de més de 60 anys, aprofitant el bon clima que ofereix Tarragona. Al mateix temps que havia de fer de geriàtric, havia de complir les funcions de presó provincial, amb una capacitat inicial de 250 interns distribuïts en 100 cel·les, una infermeria de 12 places i 2 aglomeracions.

En obrir-se els nous centres penitenciaris de Màlaga i Almeria es va descartar la utilització de la presó de Tarragona com a geriàtric i es va destinar a centre de compliment per a interns «homosexuals passius». Així es va mantenir fins als anys 63-64, quan va ser destinada definitivament a presó provincial de compliment de condemnes curtes.

Tot i que aquesta ha estat la seva funció definitiva fins als nostres dies, les diferents èpoques han marcat la vida de la presó. Ha arribat a tenir una població de 460 interns,

d'acord amb les necessitats dels diferents governs de la Generalitat i del Departament de Justícia. Així, les cel·les han tingut dos llits, tres llits i, en la seva última època, fins a l'any 2013, quatre llits, quan el Departament va decidir tornar a tenir tres llits com a màxim en cada cel·la i disminuir així la gran massificació que patia el Centre.

Un percentatge molt alt dels funcionaris que treballen al Centre Penitenciari de Tarragona hi van començar la seva vida laboral i són també història viva d'una instal·lació que ja ha complert la seva funció i que deixa pas a la modernitat. Alguns d'ells, quan eren petits, van viure el final dels treballs de construcció de l'edifici, que feien els presos polítics, i fins i tot havien jugat entre els materials de l'obra.

Ara, l'any 2015, l'emblemàtic Centre no tanca les seves portes. Tot al contrari, ja que, a partir de l'obertura de les instal·lacions de Mas d'Enric, s'adaptarà per a una nova funció: ser un centre per a interns classificats en tercer grau, amb un règim de vida obert. En aquesta nova tasca hi participaran, i no podia ser d'una altra manera, alguns dels funcionaris que han viscut tota la seva carrera professional a l'interior d'aquest Centre. Un canvi de futur, amb nous objectius i noves il·lusions en un mateix edifici, però amb les portes semiobertes.

Possiblement, amb la seva adequació per convertir-se en un Centre Penitenciari Obert, i amb el tancament previst de la Model de Barcelona, el Centre Penitenciari de Tarragona es convertirà en una de les últimes presons de l'Estat amb estructura radial, on totes les instal·lacions giren al voltant d'un centre de vigilància panòptic, ja que les presons modernes es projecten de forma modular. És el cas del ja imminent Centre Penitenciari Mas d'Enric.

La presó amaga entre els seus murs nombroses històries personals i institucionals que s'han esdevingut durant les èpoques viscudes entre el franquisme més dur (com ara l'últim pres que van executar en una presó a Espanya), fins a la democràcia, passant per la Transició, l'entrada a la CEE i el canvi de la pesseta a l'euro amb la nova configuració de l'Europa actual sense fronteres.

José Luis Orellana, administrador del CP de Tarragona

EntreVista: Parlem amb...

Francisco Romero Beitia

Llicenciat en dret per la Universitat de Lleida, compagina la seva tasca professional amb l'activitat esportiva i formativa de l'esport. Actualment és director del Centre Penitenciari de Tarragona.

A títol de presentació, explica'ns resumidament la teva trajectòria professional i com es produeix el teu contacte amb l'execució penal, amb el CEJFE i, més concretament, amb la Direcció General de Serveis Penitenciaris.

Ara fa 11 anys que em van oferir la possibilitat d'exercir de subdirector de Règim al CP de Tarragona, amb María Jesús Enciso com a directora, i un any després vaig passar a ser el director del Centre.

Anteriorment havia treballat al CP de Figueres i al CP Ponent, on vaig estar 16 anys, quatre com a administrador i dos com a subdirector de Règim.

D'altra banda, tinc molt bons records de la meua etapa de formador, ja que durant cinc o sis anys vaig impartir cursos a tots els centres penitenciaris de Catalunya, i gràcies a això vaig aprendre moltíssim sobre el seu funcionament.

La teua experiència majoritàriament passa per la gestió de centres penitenciaris, i d'una manera més concreta per la direcció del CP de Tarragona. Tot això es pot entendre dins una evolució de la teua trajectòria professional o té un component vocacional en què la responsabilitat del càrrec s'assumeix com un repte personal?

Quan un comença a treballar en aquest món no sap on acabarà o de què treballarà en el futur. El que sí que és cert és que el món penitenciari t'atrapa, i quan te n'adones ja estàs plenament implicat en el seu funcionament.

A mi, personalment, sempre m'ha agradat treballar amb persones, i encara més si tens l'oportunitat de fer alguna cosa per elles.

Ja fa uns quants anys que a Catalunya es treballa amb un model penitenciari per objectius, mitjançant l'especialització de la gestió per competències professionals i la diversificació de la prestació de serveis. Traslladar aquesta estructura a un centre de nova concepció, molt més gran, pot ser tot un

repte. A poques setmanes de fer el canvi, com es veu tot això?

De moment el meu repte és posar en marxa el nou centre amb el mínim d'incidències, i una vegada estigui en funcionament començarem a aplicar el pla funcional amb intensitat i amb la màxima il·lusió.

Jo sóc del parer que, per poder tenir èxit en els reptes de tractament que ens hem marcat, primer hem de tenir controlat el centre a nivell organitzatiu, amb normes regimentals clares. Això ens permetrà interactuar amb els interns amb la seriositat i responsabilitat que es mereixen i, alhora, permetrà als nostres professionals treballar en les condicions òptimes per complir els nostres objectius.

Com a coneixedor dels serveis penitenciaris catalans, que ens pots dir de l'impacte que tindrà per a la societat tarragonina l'obertura del nou centre de Mas d'Enric i, com a conseqüència, el tancament de l'antiga presó de Tarragona? Què se sent en formar part directa d'aquest procés?

Ja fa molt de temps que la societat tarragonina es mereix tenir un centre gran i en bones condicions. Gràcies a aquest nou centre els interns de la província no hauran d'anar a complir la condemna lluny de les seves famílies, amb la despesa i la incomoditat que això els representa.

D'altra banda, els interns tindran un centre amb totes les condicions per poder complir la condemna, aprendre i incorporar-se a la societat amb garanties.

El centre actual està una mica obsolet. Tot i que s'hi ha fet un bon manteniment, l'estructura del centre no es pot variar, i es necessitava una nova presó amb condicions adequades a les nostres necessitats.

Al marge del debat cost-benefici que comporta la creació d'un nou centre penitenciari, la millora de l'equipament, dels serveis i de les prestacions d'una nova presó es veu com un fet associat a la modernitat, als nous requeriments que la societat assenyala i a una acció de govern dintre de les seves polítiques socials. On es posa l'accent en aquest debat?

Una societat moderna ha de tenir un sistema penitenciari progressista i uns equipaments en bones condicions. Ho vulguem o no, els nostres interns formen part de la societat, igual que les seves famílies, i tenir unes instal·lacions penitenciàries adequades facilita la tasca que la Constitució i la llei ens encomanen. Si et poses en la pell d'un ciutadà aliè al nostre món, és normal que de vegades pensi que no cal fer presons que tinguin unes condicions més bones que les que ell té al carrer en la seva vida diària. Però nosaltres som professionals penitenciaris i hem de defensar el millor per al nostre sistema i per a la societat. L'objectiu hauria de ser que tota la ciutadania tingués accés als millors equipaments i les millors oportunitats, però perquè aquest objectiu no es pugui aconseguir no s'ha pas de fer marxa enrere en el sistema penitenciari.

El pla funcional que s'ha redactat per a la posada en marxa del nou Centre Penitenciari Mas d'Enric aporta elements d'innovació com la sostenibilitat, l'ecologia, el respecte a l'entorn. Ens el pots explicar?

Dintre del pla funcional es dóna importància a aspectes com la sostenibilitat i el respecte a l'entorn, i per això intentarem que el nou centre funcioni d'una manera ecològica adequada a les necessitats de la societat. També

s'ha posat molt d'interès a remarcar el tracte diferenciat de les dones i els joves, perquè serà molt important intentar fer front als possibles conflictes abans que es produeixin, i implementar la mediació, si es pot, una vegada hagin succeït.

Aquesta pregunta és oberta: explica'ns alguna cosa que, a parer teu, és interessant de remarcar, encara que no t'ho haguem preguntat.

Segons el meu parer, l'important és intentar que d'aquí a uns quants anys el Centre Mas d'Enric sigui considerat com un centre penitenciari on es viu i es treballa amb tranquil·litat i sense massa incidents, on els interns puguin complir la seva condemna sense pressions ni amenaces d'altres interns, on els funcionaris, amb unes normes de funcionament clares i amb mà esquerra (que ja en tenen, almenys la majoria dels que ara treballen al CP de Tarragona), facin funcionar la presó d'una manera serena, ordenada, per tal que l'equip de tractament pugui fer la seva feina amb les màximes garanties.

I per acabar diré que m'agradaria crear dintre del centre un clima de treball sense tensions i que, en general, tothom el considerés com un centre on el tracte en general no ha perdut mai la humanitat.

Informacions

Estades formatives amb una delegació de directors de presons de Tunísia

Completant la formació impartida al CEJFE, els responsables de la delegació tunisiana també han visitat i conegut, amb itineraris específics per a cada centre, les presons de Brians 2, Quatre Camins i Puig de les Bases, dins un programa de formació elaborat pel Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada en col·laboració amb la Direcció General de Serveis Penitenciaris

La DGSP, conjuntament amb el CEJFE, ha acollit durant cinc dies una delegació formada per catorze responsables, directors de centres, dels serveis penitenciaris del Govern tunisià, que s'han desplaçat a Catalunya per conèixer de prop el funcionament del sistema penitenciari català vinculat a l'àmbit de seguretat. La visita és fruit de la col·laboració del Departament de Justícia (a través del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada i la Direcció General de Serveis Penitenciaris), el Ministeri de Justícia tunisià i l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional i Desenvolupament (AECID), dins del marc del Programa Masar d'acompanyament als processos de govern democràtic en el món àrab.

El programa formatiu, vuitè curs dins d'un programa de cooperació internacional de dos anys de durada, ha constat de 25 hores lectives, el 70% de les quals han estat de formació pràctica als centres penitenciaris Brians 2, Quatre Camins i Puig de les Basses. La visita a aquestes tres presons catalanes ha permès aprendre *in situ* com funcionen en aquests espais els protocols de seguretat, la classificació dels interns, els programes específics per a la població reclusa femenina o els procediments disciplinaris, entre d'altres aspectes. Fins i tot han pogut participar en un simulacre per controlar i solucionar un aldarull en un dels mòduls d'un centre penitenciari.

Aquesta formació tindrà la seva continuació amb un novè curs que es desenvoluparà a Tunísia durant la primera setmana d'octubre, quan diversos experts penitenciaris es desplaçaran a aquest país per desenvolupar i completar

aquesta acció formativa amb 100 alumnes, integrats per directors de presons, comandaments intermedis i dels serveis centrals i de la escola de formació de la Direcció general de presons tunisiana.

Finalment es preveu al mes de novembre completar aquesta acció formativa en rebre una darrera delegació integrada per directors de presons i representants de la inspecció penitenciària.

Implementació de la signatura electrònica en els processos de classificació penitenciària

La Subdirecció General de Programes de Rehabilitació i Sanitat de la Direcció General de Serveis Penitenciaris, juntament amb l'àrea TIC del Departament de Justícia, va activar a mitjans de l'any 2013 un projecte per a la implementació de la signatura electrònica als diferents documents de propostes i resolucions de classificació penitenciària, permisos, revisions de grau, sortides programades, canvis de modalitat de vida, etc., els quals es gestionaran electrònicament al Sistema d'Informació Penitenciària de Catalunya (SIPC).

El nou escenari dels documents signats amb signatura electrònica permet, dins de l'entorn de treball del SIPC,

visualitzar mitjançant una safata electrònica el conjunt d'accions necessàries per comunicar-se; d'altra banda, permet determinar totes les accions que cal fer per validar, signant electrònicament, els diferents documents parametrizats al SIPC i enviats des dels centres o des dels serveis centrals.

Com a conseqüència de la implementació d'aquest projecte de gestió documental digitalitzada mitjançant un sistema d'informació en un entorn segur, obtindrem un nou panorama en el procediment administratiu dels documents de rehabilitació, amb un canvi de paradigma en la manera de crear i trametre la documentació i la informació dels interns en matèria de classificació penitenciària i de tractament. En definitiva, guanyarem eficiència en els processos administratius associats a l'expedient de rehabilitació electrònic.

Igualment, dins d'un procés de modernització i qualificació dels nostres procediments, es planteja com a objectiu una significativa reducció dels formats en suport paper en la gestió dels expedients personals dels interns, tant als centres penitenciaris com als serveis centrals, i també la tramitació d'aquests documents mitjançant un procediment únic, àgil i dins un entorn segur.

En l'itinerari d'implementació al SIPC de les noves funcionalitats de la signatura electrònica, una vegada finalitzada des de la Subdirecció General de Rehabilitació i Sanitat la revisió i homologació de tota la documentació associada als processos i subprocessos de classificació, el darrer trimestre de 2014 es van escollir el CP d'Homes de Barcelona i el CP Lledoners, com a pilot per a la posada en marxa de la signatura electrònica. Aquesta fase inicial, concretada amb èxit amb la posada en marxa del procediment de signatura electrònica de classificació inicial, ara s'amplia a d'altres processos de classificació: revisions de grau de tractament, aplicació o revisió de modalitats de vida, sortides programades, permisos, aplicació de l'article 10, etc. I es generalitza, en una segona fase d'implementació, a la resta de centres,

tant de medi ordinari com de centres oberts. Així doncs, abans d'acabar el darrer trimestre d'enguany podrem dir que tota la documentació vinculada als procediments de classificació penitenciària dels interns dels centres catalans es gestionarà digitalment amb signatura electrònica

Guia per al respecte a la diversitat de creences als centres penitenciaris de Catalunya

La societat catalana és cada vegada més plural des del punt de vista religiós. A Catalunya es practiquen un mínim de tretze confessions religioses i hi ha un total de 8.600 centres de culte. Aquesta riquesa religiosa, que és tangible en la nostra societat, també es reflecteix als centres penitenciaris, on els interns també tenen el dret de viure el fet religiós.

El personal al servei de l'Administració ha de conèixer les característiques bàsiques dels diferents col·lectius religiosos; per la seva banda, les confessions religioses han col·laborat i col·laboren amb el Govern de la Generalitat per tal de garantir el ple respecte als drets de llibertat religiosa. En aquest sentit, el Departament de Justícia, conjuntament amb la Direcció General d'Afers Religiosos del Departament de Governació i Relacions Institucionals, vetlla des de fa anys pel ple respecte a aquests drets en l'àmbit penitenciar.

El Govern va editar l'any 2010 la *Guia per al respecte a la diversitat de creences en l'àmbit penitenciar*, destinada sobretot a les persones que treballen als centres penitenciaris d'arreu de Catalunya. Ara, el Govern ha impulsat una actualització i revisió d'aquella guia inicial per tal d'incloure-hi més recursos dels que recollia el material original: bones pràctiques en la gestió de la diversitat religiosa en l'àmbit penitenciar, informació sobre com es poden tramitar les demandes d'assistència religiosa o el calendari de les festivitats de les diferents tradicions religioses del país, etc. A més, s'ha dut a terme una ampliació de les fitxes descriptives de les diferents confessions religioses. Finalment, cal destacar-ne l'ampliació i l'enriquitment de l'apartat legal.

Els Centres Destaquem . . .

Camp de treball internacional al CP de Joves. Open Mind

Durant el mes d'agost al Centre Penitenciari de Joves i per segon any consecutiu es va fer un camp de treball amb voluntaris internacionals vinguts de diferents països: Txèquia, Rússia, Polònia, Portugal, Itàlia i Hongria. El projecte s'emmarca dins el programa de gestors culturals.

Un dels objectius ha estat la intervenció conjunta dels voluntaris internacionals i els gestors culturals, els quals han dissenyat, proposat i portat a terme diferents activitats socioeducatives i d'animació sociocultural per a la dinamització dels mòduls. A més a més, hi ha hagut diverses activitats més generals, com ara un Pekin Express o una mobilització espontània (*flashmob*).

Cal destacar que la valoració que n'han fet els gestors culturals ha estat molt bona. La metodologia emprada ha estat la d'aprenentatge i servei. Cal tenir en compte que durant el curs passat el grup de gestors culturals ja va dur a terme diverses activitats amb molt d'èxit.

3a edició de *Palabras al Viento: el Magazine sin Fronteras* del CP Puig de les Basses

Esperem que us agradi i que us animeu a deixar-nos un comentari al blog. En la primera edició en vam tenir 40! Moltes gràcies per col·laborar-hi.

<https://espaitic.wordpress.com/2015/08/18/2a-edicio-de-palabras-al-viento-el-magazine-sin-fronteras-des-del-cp-puig-de-les-basses/#comments>

XXVIII Premi Marraco

El Centre Penitenciari Ponent convida tots els interns dels centres penitenciaris de Catalunya a participar-hi en les modalitats de ceràmica, escultura i pintura. El tema és lliure, tot i que, amb motiu de la commemoració del **50+1 aniversari de Mafalda**, el jurat atorgarà un premi especial, en cada modalitat entre les obres presentades que facin referència a

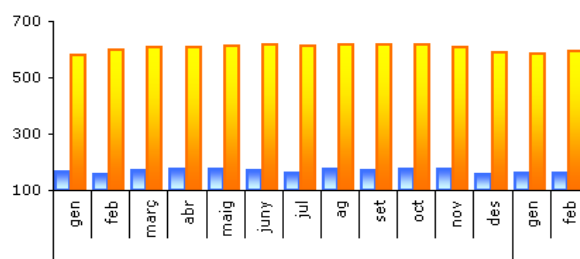
aquest tema. El comitè organitzador donarà a conèixer la decisió del jurat durant l'acte d'inauguració de l'exposició, el dia 23 d'octubre de 2014, a les 17h.

Torneig de futbol Pare Manel

Com ja és habitual en la dinàmica cultural i esportiva dels interns dels centres penitenciaris catalans, s'ha celebrat al CP Lledoners l'edició d'enguany del torneig de futbol intercentres. Aquest any hi han participat sis centres: Joves, Brians 1 i 2, Quatre Camins i l'organitzador d'aquest any, Lledoners.

Dades

Balanç d'un any del nou Pla funcional Brians 2

El nou Pla funcional de Brians 2, implantat el juny de 2014, va suposar una reorganització de la classificació interior i de l'execució dels programes de rehabilitació, atenent a noves necessitats detectades, producte de l'evolució de la població interna i d'altres variables, que requerien unes noves respostes.

Així, es van dissenyar unes mesures i actuacions encaminades a assolir determinats objectius. Transcorregut un any, s'ha fet una avaluació dels resultats (comparació de dos períodes temporals iguals) per tal de prendre les mesures correctores escaients, o bé canviar certes estratègies d'intervenció. S'han extret dades del SIPC, de les juntes de tractament i de la Comissió Disciplinària, i s'han seleccionat indicadors operatius per tal de valorar la consecució dels objectius assenyalats. Algunes de les principals dades, són:

- **Altes i baixes:** l'ocupació del Centre ha baixat d'uns 1700 interns, fa un any, a un nivell estable d'uns 1500 interns. L'índex de moviment, que modula el volum de les càrregues de treball, també ha disminuït un 10 % respecte del curs anterior.
- **Conflictivitat:** per mesurar el nivell de conflictivitat s'ha comptat el nombre d'expedients disciplinaris per faltes molt greus. Amb el nou Pla funcional, el repartiment diferent del perfil d'interns en la classificació interior també ha produït un repartiment diferent de la «conflictivitat», però alhora s'han evitat certs efectes estigmatitzadors i de manca d'expectatives de benefici, i globalment les faltes molt greus han baixat un 40 % en tot el Centre.
- **Ús de mitjans coercitius:** un altre indicador de la conflictivitat és l'ús de mitjans coercitius (aïllaments provisionals, força física, ús de manilles i immobilitzacions). De manera global, l'ús d'aquestes mesures ha disminuït un 22 %, tot i que l'ús de la força física ha augmentat un 29 %. Pel que fa a les immobilitzacions, s'ha reduït un 33 % el nombre total d'immobilitzacions, però si només tenim en compte les immobilitzacions ordenades pel cap de serveis i excloem les ordenades pels sanitaris, la reducció és d'un 49 %. Quant al temps mitjà de les immobilitzacions (en el ben entès que la casuística és extensa i és una xifra que pot variar atenent a moltes circumstàncies), s'ha reduït un 15 %.
- **Nombre de regressions a 1er grau:** les regressions a 1r grau de tractament han baixat un 24 % en el conjunt del Centre.
- **Incautació de droga i tipus de droga confiscada:** el nombre total d'intervencions de substàncies es manté gairebé idèntic en els dos períodes. Ara bé, en general, s'ha confiscat un 32 % menys de quantitat de droga. Aquesta dada, unida al fet que el nombre d'incautacions es manté molt similar, ens permet pensar que ha disminuït el consum. Per ordre de decreixement, ha baixat el consum de cocaïna (-94 %), el d'heroïna (-61 %), el d'«altres» (majoritàriament pastilles psicotròpiques, -46 %) i el de haixix (-34 %). Finalment, ha augmentat molt el consum rihuana (787 %).

- **RisCanvi i PIT:** no ha augmentat el nombre d'interns amb el RisCanvi vigent (en realitat, hi ha una disminució d'un 2 %). L'increment en la confecció dels PIT, però, és on més clarament podem observar els esforços invertits, ja que ha augmentat un 76 % el nombre de PIT tancats en Junta de Tractament. Les dades globals apunten que per a tot el Centre ha augmentat un 61 % el nombre de PIT vigents, i hi ha hagut un augment d'un 14 % de la població amb el PIT vigent, que arriba a un 41 %.
- **Primeres propostes de permís en 2on grau:** les primeres propostes de permís al JVP han augmentat un 62 % (tot i haver disminuït la població), i en canvi, els permisos a DG (que es proposen quan el JVP denega les propostes favorables o el Ministeri Fiscal s'hi oposa) han disminuït en un 23 %. Per tant, podem inferir que s'estan incrementant les sortides a l'exterior, i que sembla que el JVP les està autoritzant en major mesura. No hi ha hagut un augment significatiu del nombre de trencaments de condemna.
- **Nombre d'interns participants en activitats grupals:** si bé hi ha hagut una disminució d'interns en programa (-13 %), el percentatge sobre el volum total d'interns ha estat molt similar. De tota manera, havent-se reduït aquest volum global, només que haguéssim mantingut el nombre d'interns en programa, el percentatge hauria millorat. Existeixen dues hipòtesis que poden explicar aquesta disminució: o bé el nombre d'interns que han format els grups d'intervenció ha estat menor, o bé s'han executat menys programes. Una qüestió a tenir en compte és que anteriorment es registraven com a participants en una activitat grupal altres modalitats, de tipus individual o fins i tot ambiental (el fet d'estar en un determinat mòdul feia estar d'alta en un programa tots els interns).
- **Grau d'ajust dels programes grupals especialitzats al nivell de risc de reincidència:** en el primer dels períodes estudiats, en molts casos els interns amb delictes de violència passaven tots, independentment del seu nivell de risc, pels nivells *Motivacional* ⇒ *Bàsic* ⇒ *Intensiu* ⇒ *Manteniment*, i en el període actual s'ha regulat la participació només en el nivell de risc de cada cas. Per a aquest curs s'introdueixen els nivells *Motivacionals* (tant en drogodependències com en violència) de manera generalitzada en l'àrea d'itinerari estàndard. A més, s'ha introduït de manera generalitzada la passació als interns de nou ingrés de l'Escala d'estadis de canvi, per tal d'ajustar el nivell d'intervenció grupal al moment de canvi (a més del nivell de risc) de cada subjecte.
- **Grau d'ajust en temps i continguts dels programes grupals al PMOC i als PIT:** l'esforç per fer servir els programes de rehabilitació com una eina per promoure el canvi i no com un requisit per se per obtenir beneficis es pot observar en algunes variacions en la programació d'activitats, com per exemple la supressió del programa de primers permisos (com a requisit per sortir de permís), la implantació generalitzada del programa d'Acollida al MR1 (on s'ubiquen els interns pendents de classificar o preventius), la intervenció per delictes de trànsit amb el programa Hora punta (suprimint els programes d'educació viària diversos), etc. Amb l'actual volum de PIT aconseguit, el curs vinent podrem començar a extreure dades sobre necessitats d'intervenció comunes en cada mòdul, de manera que els programes d'intervenció que es dispensin atenguin encara més adequadament les necessitats de rehabilitació dels interns

Amb aquests indicadors i d'altres que s'han avaluat, la Direcció del centre considera que els 14 objectius inicialment plantejats han estat totalment, o parcialment, assolits (per exemple, «classificar inicialment els interns amb una avaluació inicial RisCanvi i una planificació de PIT general» s'ha assolit totalment, i «millorar el clima ambiental de les unitats anteriorment anomenades d'estabilització» s'ha assolit parcialment.

A la vista d'aquesta avaluació global, s'ha decidit mantenir alguns d'aquests objectius (implementant noves estratègies d'actuació, si és que no s'han assolit adequadament), i afegir-ne i descartar-ne d'altres. Així, per al curs vinent, s'ha acordat amb els diferents col·lectius professionals del Centre un seguit d'actuacions i propostes de millora, com per exemple: estendre fórmules de participació d'interns (que funcionen actualment al MR7); promoure la producció de primers permisos a l'àrea Estàndard; ubicar els interns amb condemnes curtes per delictes de violència de gènere, amb possibilitats de classificació inicial en 3r grau, al MR14, on puguin rebre un programa Bàsic «concentrat»; o diversificar els horaris d'oferta d'activitats grupals de rehabilitació, entre d'altres.

La finalitat és que el Pla funcional de Brians 2 sigui una eina útil i dinàmica, la qual s'avaluï periòdicament per fer els canvis i ajustos necessaris, de manera transparent i participativa amb tots els col·lectius professionals implicats, de manera que el Pla esdevingui un instrument que faciliti la seguretat i la convivència de professionals i interns i ajusti la intervenció a les necessitats reals i canviants de la població.